

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Leven Ende Deughden Vande Vveerdighe Agnes Van
Heilsbagh Gheestelycke Dochter Onder de bestieringhe
der Societeyt Iesv**

Huysmans, Daniel

T'Antwerpen, 1691

§. 13. Vwort van de H. Maghet berispt, over eenighe verghetenthey.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37188

§. 13. *VVort vande H. Maeghet berispt, over eenighe vergetenthey.*

EEn lieve Vrouwe Beldt moest van Antwerpen naer Ruremonde vervoert worden. Den Biecht-vader hadde aen *Agnes* lanck te voren belast, neerstighlijck te bidden, op dat dit Beldt onder weggen niet en soude veronghelucken, ende in roovers handen komen: Want op dese tijden de weggen soo wel in Brabant, als in Gelder-lant, door de moetwilligheyt der Spaensche ende Hollandtsche soldaeten, seer onvry waeren. *Agnes* hadde aen den Biecht-vader toe-ghefeyt haere ghebeden tot dit opzicht te stieren: maer eenighen tijt dit ghedaen hebbende, verflauwde in dit goet voor-nemen, 't welck sy daer nae gheheelijck vergat.

Van Wassenbergh naer Ruremonde weder gekeert, ende den volghenden nacht in haer ghebedt zijnde, bevont sich buyten ghewoonte verduyftert in haeren gheest, ende hoe seer sy haer ghemoet ondersocht, en konde nochtans de reden van dese vremde dorrigheyt niet achterhaelen. Dese inwendighe verduyfternisse meerderde, als sy op den dagh van onse Lieve Vrouwe Gheboorte de **H**. Communie ontfonck: als wanneer sy tot gheene ghewoonelijcke vereeninghe met haeren Beminden en konde komen. Gheene schult vindende, die soo onghewoonelijcke vervremtheydt tusschen Godt ende haere ziele konde veroorsaecken: nam sy haeren toevlucht tot de **H**. Maghet; haere voor-spraecke versoekende om haer ombekent misdaet te verstaen, 't selve te beteren, ende aldus met haeren Sone inghekeert te worden, die sy d'alder-onweerdighste in't **H**. Sacrament ontfanghen hadde. Sy had-

hadde in dit ghebedt dese inbeeldinghe, dat sy met neder ghesoncken ghemoet, voor de voeten van de H. Maeghet ende van gheheel den hemel, plat ter aerde lagh, smeekende om van de H. Maeghet, haeren toevlucht in alle bedrucktheydt, verhoort te worden in haer versoek: Van de welcke sy alsdan straffelijck berispt wiert met dese woorden. *Stelt ghy my uyt uwe gedachten, om wat sorge voor mijn Beldt te draegen, op dat het niet en kome inde handen van mijn vyanden tot verminderinghe van mijn eere: Daer ick altijd besorgt ben om u van uwe vyanden te bevaeren, die rontom u zijn, om u te verscheuren?*

Hier wiert *Agnes* indachtigh, dat haeren Biecht-vader, schier met de selve woorden haer belast hadde, sorghe te draeghen, op dat het Beldt vande H. Maghet van Antwerpen naer Ruremonde ongehindert mochte overkomen: Dat sy op haer ghenomen hadde dit van Godt te versoecken: Dat sy eenighen tijdt, maer slappelijck, dit versoecht, ende daer nae, door haer onachtsaemheyt, gheheelijck vergheten hadde: Daer sy nochtans den voorleden dagh door den bystant vande H. Maghet van alle ongheluck in haere wederkomste soo wonderlijck bewaert was gheweest. Het grondigh insicht van dese plicht, met dese harde berispinghe vermenghelt, verweckte in haer ghemoet een groote droefheyt ende leet-wesen. Sy wierp sich door de Moeder Godts voor de goddelijcke voeten van haeren Saligh-maecker, die sy in't H. Sacrament ontfanghen hadde: Versocht ootmoedelijck vergiffnisse, van dese schuldighe verghetentheyte ende van alle andere ghebreken: ende stierde haere ghebeden voor de bewaernisse van dit Belt, ghelijck den Biecht-vader

ende de H. Maghet verfocht hadde,

Door dese verootmoedinghe wiert sy terstont vertroost: inwendighlijck siende, dat haer door de Moeder Godts, de Benedictie van de H. Dryvuldigheydt ghegeven, ende te samen vergiffenisse van haere fauten verjont wiert. Hier mede was haere droefheydt verdreven: maer sy en was evenwel niet gherust, voordat sy dit misdaet aen den Biecht-vader beleden, ende hier over oock van hem vergiffenisse bekomen hadde.

XXIV. CAPITTEL.

Wat'er voor ghevallen is in't jaer 1639.

§. 1. *Verstaet hoe aenghen aem de belofte van suyperheyte aen Godt is.*

DEN Biecht-vader hadde haer belast voor twee Dochters te bidden, die sich aen Godt souden opdraeghen. Haer woorden met de welcke sy dese geschiedenisse beschrijft, die eenen sonderlinghen lof der suyperheyte behelsen, ende uytdrukken hoe aenghen aem dese belofte aen Godt is, verdienen hier gestelt te worden. Sy schrijft aldus:

Den 24. Februarij s'nachts. Ick sagh de H. Dryvuldigheyte in eenen seer hoogh-verheven throon, met een seer groote menighe van hemelsche Geesten, in de goddelijcke Lofsangen opgetoogen: Ende twee Bruyten, die van dese geesten, door de handen van de Moeder Godts, aen Godt den Sone geoffert wierden. Den Sone Godts stont op, ende ontsonck dese Bruyten met blyschap: ende geleyde die tot sijnen Vader. Aldaer wierden dese in't Vaderlijck herte omhelst, met den bant der